

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. Ο Ατίλιος Ρήγουλος ,όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδονιους στην Αφρική ,έγραψε στη Σύγκλητο ότι είχε φύγει ο μισθωτός εργάτης του κι είχε εγκαταληφθεί το χωράφι του απ'αυτόν • η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλαβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού ,επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε .Οι κόρες του Σκηπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο ,επειδή ο πατέρας (τους) δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες .

Η Πορκία ,η σύζυγος του Βρούτου ,όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα ,ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ'αυτό ,καθώς της γλίστρισε δήθεν τάχα .Επειτα ο Βρούτος ,αφού κλήθηκε στη κρεβατοκάμαρα (της) απο τα ξεφωνητά των υπηρετριών ,ήρθε για να τη μαλώσει ,γιατί τάχα (κατά τη γνώμη του) είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

- 1-γ
- 2-α
- 3-β
- 4-α
- 5-β

B2.

- 1-ε
- 2-ζ
- 3-α
- 4-γ
- 5-δ

Γ1.

senatus

rura

earum

dotium

illa

aequius,aequissimum

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talia consilia

Γ2α.

elapso - elabi

vocatus- vocari

molientem - moliri

Γ2β.

scribendi

discedamus

absens

acceptum

conferto

exegimus

interficiet

vulnerabatis

venissent

Δ1α.

ab eo: εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο desertum esse.

curari: υποκείμενο τελικό απαρέμφατο στο απρόσωπο ρήμα placuit.

semper : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο exigeret.

uxor: ονοματικός ομοιοπτωτος προσδιορισμός ,παράθεση στο Porcia.

temerarium : ονοματικός ομοιοπτωτος προσδιορισμός ,επιθετικός προσδιορισμός στο factual.

amoris : ετεροπτωτος ονοματικός προσδιορισμός,γενική αντικειμενική στο indicium .

Δ1β.

in Africa : εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο στο ρήμα funderet.

Romae - Athenis - Carthagine

Δ2α.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα της κυρίας πρότασης poroscit. Εισάγεται με τον ιστορικό- διηγηματικό σύνδεσμο cum και εκφέρεται με υποτακτική (cognovisset), γιατί υπογραμμίζεται η βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κυρία πρόταση δημιουργώντας μια σχέση αιτίου- αιτιατού ανάμεσα τους. Είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου .Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική χρόνου υπερσυντελικου (cognovisset) γιατί εξαρτάται από ρήμα χρόνου ιστορικού (poroscit) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων εκφράζει το προτεροχρονο στο παρελθόν.

Σύμπτυξη δευτερεύουσας πρότασης σε μετοχή :

viri sui **consilio** de interficiendo Caesare **congno** .

Δ2β.

α) Brutus venit **ut eam obiurgaret**

β) Brutus venit **eam obiurgatum**

γ) Brutus venit **eam obiurgandi causa/gratia** (υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη): Brutus venit **eius obiurgandae causa/gratia**